

PODCAST

**PODCAST 2 –
STEREOTYPY,
UPRZEDZENIA I
ETYKIETY: JAK
DZIAŁAJĄ I JAK JE
PRZEŁAMAĆ**

„GŁOS MIGRANTA – SZKOŁA W NOWYM KRAJU”

Kiedy rodzice powiedzieli mi, że przeprowadzamy się do innego kraju, nie wiedziałam, co czuć.

- Podekscytowanie
- Przewrzenie
- Złość

Prawdopodobnie wszystko naraz. Wyobraziłam sobie nieznaną ulicę, język, którego nie rozumiałam, i rytm życia, który nie był mój. Mimo to nie do końca rozumiałam, jak trudne to będzie – aż do pierwszego dnia szkoły. Pamiętam, jak stałam przed bramą szkoły, z zimnymi dłońmi, mimo że nie było aż tak zimno. Budynek wyglądał jak każda szkoła, jaką znałam – klasy, korytarze, spóźnialscy uczniowie. A jednak czułam się obco, jakbym weszła na plan filmowy, gdzie wszyscy znali scenariusz – oprócz mnie.

Kiedy weszłam do klasy, wszystkie głowy odwróciły się. Nauczyciel uśmiechnął się, powiedział coś, czego nie do końca rozumiałam, i wskazał na pustą ławkę. To był mój początek.

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Fundacja Energia dla Europy

Przez pierwsze kilka tygodni żyłam w ciszy. Znałam akurat tyle słów, żeby się przedstawić.

Za mało, żeby dołączyć do rozmowy. Ale największym wyzwaniem nie był język. To samotność wynikająca z braku zrozumienia. Ludzie wokół mnie byli życzliwi, ale nasze światy się nie pokrywały. Śmiałam się, gdy inni się śmiali – nawet gdy nie rozumiałam żartu. Dużo się uśmiechałam, mając nadzieję, że to wystarczy.

Wtedy coś się zmieniło. Pewnego dnia nauczycielka przydzieliła mnie do projektu naukowego z uczennicą o imieniu Emma. Była cierpliwa. Ciekawa. Niespieszna. Kiedy nie mogłam znaleźć odpowiedniego słowa, czekała – albo zgadywała, albo śmiała się razem ze mną z naszej mieszanki gestów, urwanych zdań i półjęzyków. Wtedy uświadomiłam sobie coś ważnego. Komunikacja to nie tylko gramatyka. To kontakt. Emma zaczęła przedstawiać mnie swoim znajomym. Nauczyli mnie lokalnego slangu. Zaprosili mnie na lunch.

Wyjaśniłem niepisane zasady stołówki – kto gdzie siedzi, jakiego jedzenia unikać, jak przetrwać poniedziałkowe poranki. Każda chwila sprawiała, że nieznanne wydawało się trochę mniej przerażające. Trochę bardziej znajome.

Po kilku miesiącach do szkoły przybyli nowi uczniowie. I nagle nie byłem jedynym, który stał cicho na skraju klasy. Wiedziałem, jak to jest być na zewnątrz. Więc ich oprowadziłem. Wyjaśniłem, jak to działa. Uśmiechnąłem się pierwszy.

Pomaganie innym sprawiło, że znów poczułem się silny. Nie byłem już tylko nowym uczniem. Stałem się kimś, kto może coś zmienić.

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Fundacja Energia dla Europy

Patrząc wstecz, widzę, że bycie migrantem nauczyło mnie czegoś więcej niż tylko geografii. Nauczyło mnie obserwować, zanim osądzam. Pytać, zanim zakładam. Znajdować odwagę, nawet gdy brakuje mi słów. Pokazało mi, że różnorodność to nie tylko temat lekcji. To nasza codzienność.

Kiedy ludzie pytają mnie, jak to jest mieszkać w innym kraju, mówię im:

- To jak nauka pływania od nowa. Na początku panikujesz. Połykasz wodę. Boisz się, że zatoniesz. Potem powoli zaczynasz unosić się na powierzchni. Aż pewnego dnia zdajesz sobie sprawę – morze jest pełne innych, którzy też uczą się unosić na powierzchni.

Mój głos, kiedyś cichy i niepewny, teraz emanuje pewnością siebie. Mój akcent nie jest już czymś, co ukrywam. Jest częścią mnie. Należę teraz do więcej niż jednego miejsca. I to jest dla mnie siłą.

Bycie „skądś” kiedyś brzmiało jak wada. Dziś postrzegam to jako mój most – między kulturami, między ludźmi, między osobą, którą byłem, a tą, którą się staję.

Pytania do refleksji

1. Co Twoim zdaniem jest najtrudniejsze w rozpoczynaniu życia w nowym kraju lub kulturze – i co mogłoby to ułatwić?
2. Jak możesz pomóc komuś w swojej szkole lub społeczności, kto czuje się outsiderem, znaleźć swoje miejsce?
3. Kto w Twoim otoczeniu może teraz uczyć się „pływać” – i jak możesz go wesprzeć?

Finansowane przez UE. Wyrażone poglądy i opinie są wyłącznie poglądami autora/autorów i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy i opinie Unii Europejskiej ani Fundacji Rozwoju Edukacji. Unia Europejska ani Fundacja Rozwoju Edukacji nie ponoszą za nie odpowiedzialności.

Wszystkie rezultaty uzyskane w ramach projektu „Budowanie Powiązań Społecznościowych” są udostępniane na otwartych licencjach (CC BY-SA 4.0 DEED). Można je wykorzystywać bezpłatnie i bez ograniczeń. Kopiowanie lub przetwarzanie tych materiałów w całości lub w części bez zgody autora jest zabronione. W przypadku wykorzystania rezultatów konieczne jest wskazanie źródła finansowania i ich autorów.

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Fundacja Energia dla Europy

